

MOȘ TEACĂ

JURNAL TIVIL ȘI CAZON

Fondat de ANTON BACALBAȘA

ABONAMENT:
10 LEI PE UN AN

DIRECTOR-PROPRIETAR GEORGE KANETTI

ADMINISTRAȚIA
STRADA SĂRINDAR, 10

CHESTIA NAȚIONALĂ ȘI MUȘTELE MOARTE

...Posteritatea va găsi între filele Istoriei noastre naționale capete de muște strivite...

(Discursul d-lui Delavrancea)

UNUI FUNCȚIONAR C. F. R.

Din cauză de economii
mai mulți funcționari de
la câștigurile au fost li-
cețiași pe alina de 1 Fe-
bruarie.

Întrazi c'un simplu stentat
De clasele primare
La C. F. R. Ș-acum—mirare—
Ieșiți licențiat!

Coco.

Scrisoare deschisă *)

D-lui Director General al Teatrelor
din România.

Domnule Director General

În organizația politică a statului
romin, maimuțăriță după organi-
zațiile similare ale apusului, s'a
introdus—de bine, de rău—institu-
ția Teatrului Național.

S'au cheltuit milioane, s'au acor-
dat subvențiuni, s'au creat re-
compense unele mai naționale de
cit altele, s'au împărțit favoruri
și fonduri de promenadă unor și
altora: doar, doar se va putea
ridica nivelul artistic al acestui
templu ce 'și etalează zidurile des-
tencuite în piața muscalilor cu
cauciu.

Dar, pare că un spirit din ne-
grele besne ale Tartarului, dușman
al elegantei Talii și al melanco-
liciei Melpomene, își viră vecinic
coada între spițele roatelor acestui
care al dramaturgiei romine, de
scrișitului căruia se stîrnește hohot
de ris în gloata indolentului public
bucureștean.

Se 'nțelege, Domnule Director
General, că dacă s'ar putea con-
stata cu certitudine puterea de
impiedicătură a acestui necurat
spirit, nici d-ta și nici nimeni nu
s'ar încumeta să se lupte cu Du-
că-se pe pustii;—ar constata și ar
trece înainte.

*) Scrisoarea aceasta este datorită unei per-
soane sus puse, care de o cârmă se agăță de sub
masca unui pseudonim istoric. Redacția declară
că o publică în toate rezervele.

*) Fără aluzie la peștele la care a stat pro-
prietarul Ioan.

Dar dacă n'o fi *Uigă!* crucea
și te 'i pomeni că poate numai din
pricina alcătuirii administrative a
ajuns să scriștie așa de dureros
osiile, destul de unse de altminteți,
ale acestui car dramatic?

Și nu știu de ce, dar eu înclin
spre această urmă hipoteză.
*Chit, **)* să mă 'pui rău cu toată
suflarea spiritistă de pe pământ și
din gîrle.

Am auzit, Domnule Director
General, că la Teatrul Național
se petrec lucruri cari într'un mo-
ment ar putea aduce fie-cărui în
minte sculpturalele versuri ale ge-
nialului Hașdeu.

„Așa 'i cînd tace cocoșul, lăsînd să
cînte gîina.

Așa 'i cînd capra 'i nainte, poruncind
în loc de țap!...

Așa 'i cînd bărbatu- 'i coada. așa
cînd muerea 'i cap!

Și atunci: poale lungi și mînte scurtă
și: unde nu e cap vîi de picioare.

Asupra acestor din urmă zică-
tori ai putea consulta și pe coreo-
gaful teatrului național, d-l Paris.

Așa, se zice că la Teatrul mi-
șună prin culise atîtea șoareci că
d-ta abia 'ți mai faci apariția pe
scenă.

Se mai zice că foșnetul mătăsii
în cancelaria d-tale e așa de per-
petuă, mai perpetuă chiar de cîm
mișcarea comică.

Apoi s'a mai răspîndit șvonul
că șoarecii de pe scenă au trecut
în casa teatrului, care cu tot bi-
nevoitorul concurs al d-lui Hara-
lamb G. Lecca și al piesei d sale
Casta-Diva, a ajuns un fel de *Casa-
vida*.

Și multe, multe se mai zic și
se spun despre oblăduirea acestui
național teatru!

Dar, să 'mi mai dai voce dom-
nule Director General să mai vor-
bim într'o scrisoare viitoare, întru
cit directorul valorosului organ
Moș Teacă îmi va mai îngădui
ospitalitatea.

În momentul cînd vream să
pun scrisoarea la poștă, un prie-
ten foarte bine-voitor instituției pe
care o conducți mi-a comunicat
că prin cancelaria, prin culoarele
și culisele teatrului se cîntă cu
mult *brîo* de unele personaje cu-
noscutul cîntec:

Foaie verde lemn sucit,
Dă-mi Doamne ce n'am gîndit
Să mă mir ce m'a găsit!

Cu distincție alinî
A. Crommel

DEVLA LUI DEDU-IVAN

Au pornit doi sirbi pe cale: Dobre și cu Praz Matel,
Și mergeau așa în grabă, tot șoptindu-și între ei.
Însă cum mergeau, de-o dată, hop, de-o cîsmă se lovesc.
Speriați se dau în lături, stați în urmă ș'o privesc.

— „Uite, bre, ce lighioană, zice Dobre 'ntru tîrziu.

AI văzut, Matel, de astea? „— Aă, nema, d'un'să știu?

„Ș'uite, frate, nă-i cu botă și surită nă mijloc..

Bre, bre, bre, văzut-ai, brată, n'ășa groaznic dobitoac?

— „Nă răzbir'm, Matel răspunde și se scarpină uimit..

Nu mai Dedu poată știe, că-l nă glavă pricopsit!...

— Hai la Dedu!—Haide Dobre!... Ș'amîndoi 'napoi pornesc.

Nă-i ceaslovată doar Dedu și toți sirbi-l pomenesc.

Au ajuns! S'adună lume. Vine Dedu în sfîrșit.

la, privește și el cisma, da din cap ș'apoi răsît:

— „Ama glavă, gospodina!... Naveți devlă nici-un strop:

Nu vedeți, nă proaste ciotini, că 'ăstă-i toc de tîrnăcop?

Păcădă.

AMORUL LA TELEFON

Ca din senin, frumoasă zină
În calea mea ai rădărit,
Și ce-am simțit în clipa-aceia
Nici azi nu pot ca să-ți transmit.

Aici ca un curent electric
În peptul meu s'a strecurat,
Și n'ajută dragostii aprinse
M'a pus întregul aparat.

Ai consimțit, căci ai fost bună,
Nici n'ai vroit să mă 'ntrețezi;
Și azi platonica iubire
Cu atita foc manipulezi.

Dar când altăur stă de tine,
Și-ți simt a inimii bătăi,
Împier tufti sfîșiați să mă faci:
Oficiant de clasa 'nfi.

Pygmalion-Bocău

BLASFEMIA UNUI PREOT

Cînd Romînia Magiună ne-a acuzat ca insultăm religia, am tăcut și-am înghițat în sec. Știam bine că viitorul ne va răzbuna.

Am avut dreptate.

Providența ne-a oferit astăzi privilegiu de-a dovedi cine sînt adevărații „insultatori ai religiei”, adevărații „blasfematori”.

Descoperirea adevăraților criminali, a căror nelegiuire o ispășiam inocenți, a fost pentru noi o supremă consolație.

Acastă consolație—s'o spunem pe gîleu—este: „Consolatorul organul societății clerului romin Aju-torul”.

În comitetul de redacție al acestei reviste — căci de o revistă e vorba — vedem o sumă de P. S. S. anume: Arhiepiscopul Calist Botoșăneanu Ialomițeanu, Economul pr. Const. I. Popescu, Economul P-Florin, Economul O. Mușcelanu, Economul D. Constantinescu-Lucaci, Arhiepiscopul George I. Hiescu și Diaconul Ștef Georgescu.

N'am avea nimic de zis pînă acum: libertatea preslei, deși de la diavol este dată, totuși trebuie respectată. Ceea ce însă ne-a scandalizat e împrejurarea că revista *Consolatorul* publică și o poezie (!) iscălită de Preotul Nicolae Barzeanu, și încă cojgogeamite colivoiu de poezie.

Pentru ca indignarea noastră să fie împărtășită și de publicul cititor

reproducem tale quale blasfemia în chestie:

SURMENAGIU-DIDACTIC

Dedicățiune Prea Venerabilului Diacon Ștefan Georgescu Bacureșli.

Spirit cu forțe divize,
Puteri pe Prometei în vine,
Atlant' ce duce munți la spate:
Cu măsură poart toate !...
Creerii individuali în om, —
Ca ramuri, frunze, vîrf la pom,
Nu pot purta mult bagajiu ?
Căci acestal: „surmenagi”.

Inteligența e ca fluviul,
Cînd maluri îi încap deluviu;
Ea cînd albia saă malul,
Neputînd să poarte valul:
Fug cu mare repezune,
Bătînd peste țărmi nebune
Albia mică, val-ravagi ?
Totul orte: „surmenagi”.

Ești mare dascăl, preînd științe,
Simți oboseli și căine,
Că nu poți găsi criteriu:
La tot ce „năugăre” Cerul;
Arăți spre stele zodiacul,
Și nu pricepi nici cît gîndoul,
Aogustia mîmii e sclavagi,
Său filosofie: „surmenagi”.

Ești student sub decanat,
Purtînd dorința n'carnat,
Să comentezi pe Aristot,
Ca n'tro' lună să'l știi tot;
Dar un colos de aliagi,
E didactic: „surmenagi”.

Ești guvern ce tîl în legi,
Un popor ce îți alegi:
Fie citi de sub val
Să dai chiar negrii din Transvaal:
Să mîmbășii în morav prost,
Și revoltează ai minții rost;
Gîndind la vitregu-ți sufragiu,
E diplomatic: „surmenagi”.

Ești pastor saă predicator,
Le stăului cuvîntări;
Dorînd să 'i dai morali în traid
În ai da chiar parca ta ein traid;
Îf dai semnal cu toacă sfîntă,
Îl îndrumezi dar greș s'avîntă;
Cerească vieți nemurite,
Cu bunuri nefermurate—
Dar sacro-sant limbagi,
E sacro-sant „surmenagi”.

Ești explorator de emistere,
De tezi pe geograf cu mistere:
Visezi la poluri, diamante !
În Lună: mine! Lumi în: neantel
Dar gîndu-ți mereu spre voiaagi,
Toacească mintea în: „surmenagi”.

Ești bancher care joacă stocul,
Bătîndu-ți capul cu norocul;
Cum să vinzi rentă în preț corent,
Pe cursul lirei de Tarent ?
În mînt-e-ți calculînd tot: agi,
E al Mamoni: „surmenagi”.

„Surmenagi” nu e de fapt,
Dacă creșter e apt:—
Să dînd furnica duce'n gură,
Numai cîte-o frîmătură...

Spirit cu forțe divize,
Puteri de Prometei în vine,

Atlant' ce duce munți în spate:
Cu măsură poartă toate !...

Preot. Nicolae Barzeanu.
Zavai, în 6 Decembrie 1899.

Săru' mina părinte, dar prea neal surmatat, pare 'ți-ai dat poalele anterului peste cap !

Și acum întrebăm pe I. P. S. S. Mitropolitul Primat al Ungro-Vlaheiei și al Capadochiei bez Vlașca și Telemorului:

Permit oare canoanele ca un preot de mir să canonească și să dea la mir cititorilor laici în așa hal ?

Nu crede I. P. S. S. că prin asemenea surmenagii poetice inspirate de Mamona se surpă fundamentul moral al *Romîniei June* și se clatină catapetasma bisericii autocefale de răsărit ?

Nu ne îndoiim nici-un moment că prea cuviosul nostru amic d. Mișu Alexandrescu va desvolta în Senat o interpelare, și va cere darea'n judecată Consistoriului a preotului care cîntă pe glasulul șapteale blestemății ca cea reprodusă mai sus.

Un ortodox.

UN CONTRAST

Unu mare poet.

Artist desăvîrșit în toate
Și 'n luptă pururea eron
În van pigmeul te hulește,
Căci el e purece—tu boi.

Contrast.

DECORAȚIILE LA TEATRU

D. I. Dumitrescu, celebrul tenor, a fost decorat cu Bene Merenti.

E de notat că de data aceasta decorarea nu a fost făcută de d. Romeo Gerolamo, decoratorul Teatrului, ci de d. ministru al instrucțiunii.

Așmă că următoarele persoane vor mai fi decorate:

Talentatul nostru artist Iancu Brezeanu va primi un „Bene Merenti”.

D. Mahauer, coaforul Teatrului, un „Bene Frizanti”.

Distinsel noastre prima done, d-na Gemma Capeleanu, i se va conferi un „Bene Mezzetti”.

Unei artiste a cărei drăgălașie în rolurile de ingenue este foarte apreciată i se va da medalia „Bene Merenti”.

Un actor renumit prin aventurile sale de culise va fi decorat cu medalia „Bene Muerenti”.

În sfîșir, d. director al Teatrului va fi medaliat cu un „Bene Merenti”, de oare-ce Teatrul merge bine sub administrația d-sale.

SONET

A mon ami Thomas Le Doux.

S'a retras de mult savantul într-un colț ascuns de lume.
Studiind și ți și noapte c'o ardoare nenfrînata;
Spun vecini, c'a lui lampă n'a fost stinsă nici-o dată:
Zilnic lingă ea lucia capu-i chel între volume.

Peste ochii-i sterși și sumbri domnesc veșnic ochelarii,
In urechile-i ciulite iese pașajenii la mре;
Pe cînd minai subțiată, scoasă parcă din gîteje,
Invitește-un toc pe care l'ai tot ros de veacuri carii.

Pe hirtia limonie crește mușchiul părăsirei,
Iar mîncarea-i de pe masă țace-acum pietrificată;
Său stîns miil de generații, — și unde-i rodul străduirei?...
—

Dar el calculează 'ntr'una, ba cu metrul, ba cu gradu,
Socotește, meditează, mintea lui e distilată...
— Și 'n țadar: nu poate sa-je cit de gros e Dom' Paladui!

My.

CONCURENȚA BĂRBIERILOR

Se cuvine să semnalăm o nouă fază în care a intrat concurența bărbierilor.

Pînă astă-zi, bărbierii se concu-rau prin importanța numerelor sub alecărui ilustru patronagiū își puneau bricele. Unul avea firma la bri-ciul lui Mihai Viteazul, pe cînd altul n'o avea de cît la bri-ciul lui Cuza. Unui la bri-ciul lui Rotschild, pe cînd altul d'abia la bri-ciul lui Gr. G. Cantacuzino.

Dar bărbierii s'au înmulțit într-af-ta, în cît nu se mai găsesc destule personagiū ilustre sub autoritatea numelui cărora să se pue bricele a-tor firme.

Criza asta de nume ilustre a dat anonimului bărbier S. K., fost hotel, Lambru, strada Belvedere No. 14, ideea să transplanteze concurența pe un teren încă neexploatat de nimeni. D-sa s'î-a pus firma „La bri-ciul accelerat“, după cum anunță prin următorul afiș:

Subsemnatul cu onoare aduo la onoare și pe onor public cît și veștii mele clientele, oă deschizînd un nou salon de frizerie în strada Belvedere No. 14, (fost hotel Lambru) sub firma „La bri-ciul accelerat“ o începore de la 29 Ianuarie 1900 am redus prețurile serviciului de frizerie din salonul meil la 25 bani un ras și 30 bani un tuno.

Fără excepție de zi și de persoană fie-care vizitator, va fi servit egal și cu cel

mal mare zel și curățenie aranjînd din nou tot mobilierul și serviciul salonului, astfel ca fie-care vizitator să fie mulțumit de curățenia și serviciul ce'l poate găsi aci pentru o taxă cît se poate de mică.

Cuiva și mai important am angajat ai lucrători cu adevărat care își cunoaște meșeria, astfel ca ori-ce vizitator al salo-nului meil va fi bine și conștientos servit de adevărate mîini de aceeași branșă, cînduînd cu acesta ca salonul meil ce se bucură de o reputație bună pe piața on- pitaliei să își urmeze și de aci înainte pre- tigiul și cred ai on-ir public și vechi meil clientele 'mi va da și de aci înainte concursul ca și pînă acum, preferîndu-mă cred mai mult pe mine.

Fie-care client va mai găsi la mine în serviciul de frizerie la fie-care serviciu și o frigiuine cu apă de chinină gratis și ori cînd ar voi și peptănătura. plus vor mai găsi fie ce client ce suferă de mătreață și de căderea părului, o apă minune a inven- tiunii care cu cea mai mare siguranță oprește căderea părului și distrugo mătrea- ta.

Așa dar rog respectue pe oner public și pe vechi meil clientele spre a mă o- nora cu vizitele d-lor și cred că o o singu- ră vizită va fi convins de adevărul acestui aviz.

Cu deosebită stimă S. K.

Parcă văd că mine se deschide o nouă bărbierie care va face, marl „salonul“ d-lui S. K., punîndu-și fir- ma „La Bri-ciul Fulger“. Rînd pe rînd se vor deschide apoi alte „sa- loane“ cu firme de felul următor: „La bri-ciul de persoane“, „La bri-ciul Express-Orient“, „La bri-ciul Express-Ostland“, apoi, „La bri-ciul cu a- bur“, „La bri-ciul electric“, „La bri- ciul automat“, etc.

Iar cînd și acest domeniu va fi cu desăvîrșire exploatat, lucru ce, avînd în vedere înmulțirea prodigioasă a bărbierilor se poate prevedea pen- tru la anu, vre-un nou spirit inova- tor de calibrul d-lui S. K. va intro- duce seria firmelor: „La mașina de tuns a lui Moltke“, „La mașina de tuns a lui Abesalom“, etc., după care va veni seria: „La mașina de tuns accelerată“, etc. etc.

Iată norma evoluțiunii firmelor bărbierești privită în lumina legilor sociologice.

Dar să nu ne închipuim că pro- gresul în bărbierie se manifestă nu- mai în firmele diferitelor saloane.

Nu sînt oameni mai pătrunși de spiritul progresului de cît bărbierii. Ei sînt cei d'întîi cari prind de veste despre cele mai recente invenții a- mericane, și din gura lor cîlienți sînt informați de progresele civilizației mai înainte chiar de cît din rubri- ca „Lucruri dintoatălumea“ a *Uni- versului*.

Ar fi deci de mirat ca tocmai sa- loanele lor să fie refractare ori căruî progres. Dovadă că nu e așa, o a- vem chiar în afișul d-lui S. K., din care aflăm că pentru ca un vizitator, fără excepție de zi și de persoană să fie servit cu zel și curățenie, n'are, de cît să aranjeze din nou tot mobilie- rul și serviciile salonului, plătiînd pentru ca să i se permită să facă a- ceasta o taxă cît se poate de mică.

Cuiva și mai important, d. S. K. a angajat adevărați lucrători, cari vor servi cu adevărate mîini (A se feri de contrafaceri).

Dar culmea progresului este rea- lizat de „o apă minune a invenții“, pe care „plus o vor mai găsi fie ce client ce suferă de mătreață“.

Indemnăm pe cititorii noștri cari suferă de așa ceva să dea sprijinul lor d-lui S. K. în campania destruc- tivă întreprinsă de acesta în contra mătreiței romine.

Parad.

O FRUMOASA OPERAȚIE CHIRURGICALĂ

— DUPĂ ZIARUL PARIZIAN «POLICHINELLE» —

Cînd zări pe tinăra Europeană, puternicul rege african se amorează lulea și îi ceru mina. Ea i-o acordă și bine facu, pentru că, dacă nu i-ar fi dat mina, i-ar fi dat capul.

Dar medicul casei regale era un bărbat foarte ingenios, care știea să ia iasă din orîce incurcatură.

Ei își așcuți bine scalpелul său și puse să fiarbă în colcot o oală cu gumă arabică.

Dumnezeu bine-cuvîntînd această căsătorie bicolră, suveranul deveni tatăl a doi gemeni: jumătate negri și jumătate albi.

— Nu vreau să văd în ochi pe acești mici monștri! strigă neagra Sa Majestate.

Rezultatul acestel savante operațiuni chirurgicale fu splendid:

Peste cite-va momente, regele african putu să strînga fericit la pieptul său pe cele două auguste odrasle: un copil alb și altul negru.

ȘPOVEDNIA LUI FIȘTICESCU

„Ești o curcă ploată!”

Aceste vorbe cu cari m'a tratat la o serată un amic, mi-au format întreaga mea biografie.

„Ești o curcă ploată!”

Cită psihologie fină și cită pătrundere! Nicl eu, care mă cunosc așa de bine, nicl eu, pot zice, nu mi-ași fi putut da un epitet mai nimerit... Naltu, cu fața alba-roz și cu un păr negru ca noaptea, aș putea figura în orice colecție de basme ca tip de fat-frumos și totuși... E un totuși, așa de dezesperat, așa de porc de cime, că parcă mi-i groază să vi-l spun... Și totuși... Ceva imperios, ceva invincibil mă împinge să vă declar marele totuși: timiditatea mea.

Ia, timiditatea.

Desigur, veți zice: „Apoi acestal un defect aproape comun, un defect de care nu trebuie să te îngrijești...”

Hei, dragii mei, acest defect la mine nu e ca cel obișnuit la toți. La mine e un super defect, un defect care mă va băga mai curind sau mai târziu în chaosul nefințit și al tenebrei eterne. Da, prezint și i-mima-mi spune, că din cauza acestui defect, a acesteiboli, curind, curind, voi bea apa uitărel din Tugela infinitului. Uite, mă cutremur cind gîndesc [că din cauza acestei blestemate de timidități] am pățit și pat altele boate, în cit numărul lor poate cu succes rivaliza cu numărul sfîinților din toate calendarele. Nu e zi de la D-zeu în care să nu fiu boibotat și respins mai rău ca un Buller din Spion's Kopul societății.

Și de ce? oare umblu eu cu vitriol în buzunar? Sau ameninț pe concetățenii mei cu citirea „Vomței Naționale” sau a „Romîniei June”? Sau, Doamne păzește, am nenorocitul obiceiului de a atenta la podoarea buzunarelor lor? Aș! nimic din toate astea. Sint omul cel mai cinstit din lume, în comparație bine înțeles cu ori-ce ocultist. Atunci, veți zice cu drept cuvint: „Ne ce-ți înforțoți spatele? Dece te canonesc ca proza lui Cicero pe liceul?”

Ei, vreți să știți de ce?... Din cauza pur și simplă a gentileței, — fi-le-ar în baltă să le fie, — a poli-

teței înaltei personagii cu cari stăd în contact. Caci ascultați!...

Spre exemplu, astă-seară e bal la D-na X..... Foarte bine pin'aci!... Ca unul din întinții familiei! (nu și ai D-nei) eu sunt cel d'întinț. Și potrivesc de-mi stă ceasul, sau o ia înainte cu 2 sau 3 ore. Așa că în consecință, mă și prezint pe la 5 seara, cu frac, clac, și selviscit de sus până jos. Incontestabil, că în urma citor-va strîmbături din nas ale gazdei și a citor-va scuze platoniche din partea mea, sint pofit la masă. Aci procedez ca un cavalier desavîrșit. Voind să intru în sufragerie, înș împedic de vre-un scaun, mă ridic iute, roșesc, mă fișticesc. Voind să ridic scaunul, în aplecarea-mi bruscă îmi plesnește betelia de la pantaloni și o salvă de nasturica un stol de „dum-dumuri” se respîndește pe sclinduri. Sint distrus. Mă ridic ars. Voiu să fac un compliment de scuza profundă, dar m'isbesc cu capul de vre-un vas scump și-l fac praf. Albesc ca ceara, mă reped spre ușe, mă isbesc de gazda incremenită, completez victoria printr'o căltătură sdravănă pe bătătură și es pirlit de palma d-nei dacă-l mai nervoasă, sau în ori-ce caz de chiotele servitorilor. Pofim acum! Pas de mai dă naș cu anifitrioana casei, cind tu singur ți l'ai tăiat!...

Sau:

Astă-zi la două după amiază fire o-cloock la colonelul Ramolovici. Aci, ca invitat oficial, mă prezint fix la ora hotărîta, ca să dau ajutor servitorilor la aranjarea mobilelor, sau la pregătirea ceaiurilor. Sint radios. Colonelul Ramolovici intrind mă salută zîmbind pe sub mustața, și-mi zice cu vocea-l groasă de frontaval: „Bravo, Fișticescu, știți că ești mai reglementar ca mine?” „Roșesc (roșă la m-e ceva inherent) și-l răspund printr'o monosilabă grațioasă sau printr'un riglit posac. Colonelul se mai învîrtește, se mai sucește, și pe urmă: „Scuza niștei, draga. Viu acum... Dobitocii ăia de slugoi!...” „Am rămassingur. Cum m-e obiceiul, încep să mă plimb de colo pînă colo, sîsiind și cîscînd gura pe la tablourile din pereți. Și cum unul îmi pare mai interesant, pornesc ca să-l privesc mai de a-

proape. Și nu-ș ce fac, nu-ș ce drog, că transform tabloul cel greu într'un acrobat de prima forță. Printr'un teribil salto-mortale acest acrobat improvizat vine să dea peste cap samovarul cu apă de pe masă, în aplausele frenetice ale citor-va pahare, cari merg să-l petreacă în urale sub masă. Sdup, hurdubudup, poc, sfirri!... Un sunet de muzică a garded și un sgomot infernal de uși trîntite, de răcnete, etc. M'aplec jos, nu ca să constat paguba, ci așa ca prin instinct. Și nu știu, vis e, sau realitate?... Doi ghionți [apent în ceață și o lopată peste ochi] mă transportă la moment într'o superbă noapte de 10 Mai!...

Ah, triple bête, coquin, m'ai cassat tot serviciu! Ptiu, tartufule, s'en est fait de ma soiree! Dar o să-mi plătești, o să-mi plătești, quadruple brute, din leafa ta, da, din leafa ta!

Și jart, trosc, plesoc, palmele curg ca niște granate bure peste chipul meu împelrit!...

— Dar ce caci, Elize, nu vezi că-l d. Fișticescu? Vai, ce-ai făcut, ce-ai făcut!...

Și bietul colonel Ramolovici, care intrase ca un glonț, pune capăt suplicului meu.

— Vai, pardon, mille fois pardon, credam, ca e!...

Și-ait! Incasez palmele, sârul frumuseț minile doamnei Ramolovici, îmi iau adio de la colonel în termin cel mai cordial și plec (tacticos) pe ușe-afară, pretextînd o durere de cap... (poate chiar reală).

Iacă îndemnarea mea, iacă relațiile mele cu înalta societate!... Și să mai ziceți că n'am dreptate! Și să mai ziceți că exagerez cind pe stradă mă isbesc de toți trecătorii și ferindu-mă dau în toate balloacele sau mă înjură toți birjarii cind sint aproape să dea peste mine? Da, c'est la guigne, sau mă bine imbecilitatea mea! Și, vai, ce teribil sint persecutat!...

Ori de caci ori își face apariția la teatre sau la concerte multă mea de Selenit, grămizile de picloare stilcite, de bastoane rupte și de jobene turite, mă urmează ca umbra lui Banco. Sint cel mai păcătos, cel mai oropsit muritor de pe suprafața globului! Ba cred că nici prin Marte, nicl prin Saturn sau prin

Venus, nu s'o găsi un individ mai desperat și mai pirlit ca mine. Ce să fac deci? Să caut leacul unei așa de afurise bolii... Dar, pentru Dumnezeu, sint prospecte cu doctorii de toate neamurile, dar pentru boala mea, n'ar exista nici-o dată. Nici vestitele pilule Pink sau antedeluvenale hăpuri de catramină, care vindeca ofica în 24 deore, nu mi-au putut da de leac...

Unii m'au sfătuit să mă 'nsor, căci relațiile cu o femeie îți dau o oare-care doză de curaj—ziceau ei. Am făcut-o și p'asta. Dar am divorțat a 3-a zi după nuntă, adică ce nuntă? Chiar la esirea din biserică m'am încrecat, după obiceiul meu, prin valurile de lume și am perdut mireasa. Ea a pornit într-o parte, iar eu într'alta, în frac și cu clacul subsoară, întrebând zadarnic toată noaptea de nou-meu domiciliu.

Acuma ce mai ziceți? Ce sfaturi mi-ați mai dat?

Marmej

NUHĂ BUNCHEERUL

— Nițichi inițiativa di *Peneș Chircan* a lui *jupin Alexandru* —

Chind plec di piste Chișinău
Cu Ițic eram zece,
Și la ciurap n'aveam — zic zoi —
Nici gulgan di zece.
Șireți ca Șloim ce-i nighistor
Ș'asa un om diștept,
Aveam deja un groise dor
Si faci civa ghișeft.

Tați eram d'ni di fug di cruci,
Rumun de viața veche,
Purtind halat, tichin, papuci,
Perciun piste urece.
Ni dase nume de tirtant
Și chiar di tllharoi
Antisemiț pehlivan
Ce devaslez la noi.

Person acel ce ni videau
Și chiar și Tighilina
Tat si ghindeau și ne 'ntrebaui:
— Mergeți la Palestina?
Iar noi rursuns li dam:
— Taci mol!

La ce prusit vurbetiți?
Noi plec si faci chimert cu goi
La lești și Bichirești!

— Zici drept? Atunet plicați cu bini

Și si viniți bugați!
Strigați habamile, rabinii,
Stringind la noi în brați.
Iar balabusti frumusechi
Și cu cupil la el
Spunea si navem deja frichi:
Chimerți nu e rezbel!

Ghindind s'ajungi cum e Halfon
Sau chiar așa cum Herț,
Cu nastur, beigal, aci, buton,
Am început chimert.
Prin chinchirențe, faliment
Ș'achiniți plan la cap,
Prin sută 'n sută ca prucenț,
Am strins bani la ciurap.

Dar într'o zi (așa mument,
Să n'am iu bichirie!)
Un prichir și-un domn serjent
Sosi la pruvale.
Și zic că dal la noi osindă
Un an la Văcărești,
Puntru di ce să lăm dubinda
Cu poliți șmocherești?

Ghevalt, chind intră la stejari
Nupraznice secure
Di tale 'n bichițele mari
Cupaci di pudure.
Dar mult mai trist era deja
La jidichitarie,
Cind Hamangiu ne puftea
Puntru cămătărie.

— Veți mir! — strigăm noi tăți —
[vel mir!]

Plecăm la Chișinău,
Dacă ne ia tot chilipir
Și tot ghișeft, — zic zoi! ...
...Dar cind pruces l'am termenat
Cu domn jidichitor,
Iu într'un dubă m'a bugat,
Cu lanț piste pietor!

Tarascou

POȘTA REDACȚIEI

X. Y. str. Academiei No. 1. Iasi. — Dasa vor fi interesante, publicăm cu plăcere.

Rinaldo. Slatina. — N'am înțeles de ce e vorba în chestie cu corespondentul „Adevărului”.

Welch. Iasi. — Acustea nu.

Mijn de la Matei. — Nici la d.tale.

Orașeni Tirgovisten. — Decunțam anonime contra „polițailor harapi” nu publicăm. De ce nu va iselăți?

Dan. — Lasa de dorit.

Imat. — Alta data le brodești mai bine *Columb T. Măgurele*. Dacă i sex frumos la mijloc, nu ne putem amesteca.

Romulus. Slatina. — Mai încrecați.

A CUI E VINA?

— din *germanete* —

Medicul l'a sfătuit pe Costache Topologeanu să-și trimească jumtatea dumnealui la băile de la Lacul-Sărat. De și Topologeanu era convins că consoarta-i e sănătoasă tun, totuși — în urma unei sforțări supra umane a cucoanei de a leșina — cedă, și ast-fel madam' Șita plecă la băi.

D. Topologeanu se plictisea grozav în lipsa cucoanei Șita, și se plîngea tuturor prietenilor de plaga asta a medicilor cari, totmai cînd ție viața mai dulce, te constring la o separare.

Ca ori ce durere, și acea a nemîngaiarului însurător (trebuie să vă spun că Topologeanu era înșurat abia de un an) se atenuă cu timpul, și-și era greu să recunoști în jovialul raiu de la berărie pe Topologeanu de a doua zi după plecarea soției sale la băi.

Topologeanu și Șita își scriau zilnic.

Se vede însă că dracul, neavînd de lucru, și-a virit coada și aici: timp de trei zile (treceuse patru săptămîni de la plecarea Șitei) nu mai primise nici o nouate de la mult adorata-i jumătate.

Topologeanu îi trimite un avertisment, plin de imputări amoroase, amenințînd-o în același timp că va veni la Lacul-Sărat dacă mai pune întîrziere în corespondență.

După două zile, primește o carte poștală ilustrată cu următorul conținut: „Iubitorul meu No. 2 a și de aia nu sint fidelă Șita”.

Închipuiașcă! ori cine durerea nefeicitului Topologeanu.

— Auzi, necăz, și-ți are ait de groasă de obraz! Să nu-i fie rușine să-mi a-nunțe infidelitatea ei în terminat ai de categorici! se plîngea Costache amicului său intim Vasile Pirlăgeanu.

— Ce să te faci, nion cher, așa sint femeile! Nu de geaba zice lumea ca ad o coastă de drac în ea; și ta însă are două.

— De asta 'mi arde mie! Să-i număr coastele de drac? De ce m'a mai luat dacă își pusese în gînd să mă trateze — taman un an după căsătoria noastră — cu coarne?...

Și bietul Topologeanu nu mai conținea cu tînguirile lui...

— Ce să vezi însă? A doua zi se duce să arate lui Mitică Lungeanu fatala cartă poștală ilustrată și acesta recunoaște scrisul iubitei dumnealui.

Nedumerire pe amîndoi.

În sfîrșit, în urma unei desperate telegramme, Topologeanu primește o scrisoare de la Mandia Căculeanu (aganta lui Mitică Lungeanu) că farsa a fost pusă la cale de dînsa, cu consimțîmintul Șitei, ca să-l pună la încercare iubirea.

— A cui e vina? strigă Topologeanu plin de bucurie.

— A ta, prostule, că nu știi să deosebești scrisul nevastă.

Sic,

STANISLAS CIHOSKY

Avocat

Bulev. Puke No. 2.

THEODOR MAROVICI

DENTIST

Strada Știrbey-Vodă No. 30.

DR. I. MNDONIDI

— 10, Strada Sfinți, 10 —

AL. IONESCU

frizer

Bulevardul Elisabeta, (în fața palatului Eforiei).

DROGUERIA ROMÂNĂ
 Pentru mărirea afacerii, s'a mutat în **CALEA VICTORIEI** No. 97
 Colț cu strada Fântânel, Casele Dobricanu, alături de:
FARMACIA LA „BISERICA ALBĂ” A D-LUI DR. A. URBEANU

ROMULUS BOLINTINEANU
 AVOCAT

Ploex'i

GRIGORE RADULESCU

Avocat al Băncii Poporului

Consultat de la 4—6 p. m.

70, Știrbey-Vodă

Pelin și vin

Bere specială blondă și neagră

EFTIN ȘI BUN!

BERARIA COOPERATIVA

PIAȚA TEATRULUI ÎN FOSTA COFETĂRIE FIALKOWSKY

EFTIN ȘI BUN!

Șuncă de Sinaia și PragaSandviciuri, unt, brânzeturi

Vreți să mincești bine și cu puțini bani?

RESTAURANTUL MITICĂ GEORGESCU

este singurul care oferă aceste avantaje.

Clienții regulați au seara intrarea gratuită la reprezentațiile excelentei trupe Burienescu.

Adresa: Strada Cimpineanu, lângă Teatru.

P. T.

Am onoare a Vă informa, că în urma unei practice îndelungate, având peste 100.000 vaccinații și revaccinații în capitala Moldovei, m'am stabilit aici, în calitate de „Director la Institutului Vaccinal al statului, și prepar

Vaccinul animal necesar țării întregi

sunt deci în stare, a vaccina și revaccina cu limfa animală preparată zilnic, aplicând capsulele cetoide care apară pustulele vaccinale de orice infecțiuni, cu: Erisipel, Flegmon, Inf Smapiuri etc.

Vaccinez și direct de la Vițel la brau, cu toate regulele septeice. Fie-care copil are o doză deosebită de vaccin, și o lecție specială, pentru a nu se transmite vre-o infecție.

Apelând la Încrederea D-v. Vă rog să bine-voiți a face un de serviriile ce Vă ofer, asigurându-Vă ca veți aprecia meritele unui specialist, autorizat și de înalta Direcțiune a Serviciului Sanitar Superior.

Ca stimă, **PIERRE SOLOMON**

Direct Inst. Vaccinogen al statului, Alora Kiseleff altorora de Hogo

FARMACIA**„LA BISEICA ALBĂ”****DR. A. URBEANU**

— BUCUREȘTI —

97, alea Victoriei, 97

Casele Dobricanu (Cîmpineanu Roșie)

LA MAGAZINUL

GRANCEA ȘI STĂNESCU**CALEA VICTORIEI**

se găseesc
 Coloajiale și delicatose de cea mai bună calitate

ICRE și STRIDII proaspete**COFETAIA TANĂSescu**

Vis-a-vis de palatul Băilor Eforiei

Tot-a-una bine asortată. — Primește
 comenzi pentru logodne, nunți
 și serate.

— PIETURI MODERATE —

Tipografia „Dreptatea” strada Sărindar 10, București

ANTICARIAT Nr. 1
 LEI 25